

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Meditationum S.P. Ignatii Loyolae

Diertins, Joseph

Solisbaci, 1708

Med. 29. Gen. 3. De divite Epulone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60232)

mis: tum deinde semper menti nostræ obversetur illud 1. Cor. 7. *Tempus breve est, reliquum est, ut ... qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur. Præterit enim figura hujus mundi.*

COLLOQ. Fiat, petendo ferventer tertiam gratiam nobis necessariam, sicut habetur in Exerc. 3. Hebd. 1. scilicet, *ut perspectâ, & damnatâ mundi pravitate, à rebus mundanis, ac vanis nos recipiamus.* RECOL. REPETIT.

MEDITATIO XXIX.

G. III.

De divite Epulone.

CONG. Quomodo affectus esset captivus, qui caudiret grave supplicium quod alter pertulit ob crimen, cujus ipse quoque reus est.

PRÆL. I. Videre se quasi in carcere corporis inclusum, & reum plurium criminum.

PRÆL. II. Petere gratiam, ut per aliena saltem supplicia à peccato deterrear.

PUNCTUM I. VISUS. Intueamur, quomodo dives ille, vel quicumque ei similis, jaceat *sepultus in Inferno.* Luc. 16.

INTEL. Cogitemus causam illius damnationis fuisse, quod permiserit se abduci à fine suo per *carnis sensuum, amorisque proprii, & mundani* rebellionem. REFL. Inquiramus, an non similis peccati rei simus.

VOL. Doleamus de peccatis commissis, animos colligamus ad hostes illos penitus expugnandos.

PUNCTUM II. AUDITUS. Audiamus quid clamat, & quid audiat ille miser: *Pater Abraham miserere mei. . . . & dixit illi Abraham, fili noster, quia receperis bona in vita tua.* Luc. 16.

INTEL. Intelligamus bona illa esse res creatas, quibus abusus fuerat, quando fini creationis oberant: & ideo post mortem non est locus Misericordiae. REFL. Perpendamus, quomodo nos quoque similiter rebus creatis abusi simus.

VOL. Renovemus ea, quæ in *Fundamento* de usu rerum creatarum statuimus.

PUNCTUM III. GUSTUS. Gustemus quodammodo sitim illius miseri, qui frustra sic orabat: *mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam.* Sed audivit: *inter nos, & vos chaos magnum firmatum est.* Luc. 16.

INTEL. Hæc est poena illorum, qui sensuum rebellioni cedunt: Nam *epulabatur quotidie splendide.* Luc. 16. REFL. Examinemus nos juxta regulas *de victu temperando.*

VOL. Firmiter statuamus, nihil umquam indulgere sensibus, nisi quatenus juvat ad finem creationis.

PUNCTUM IV. ODORATUS. Sentiamus quasi foetorem, & putredinem illius damnati.

INTEL.

INTEL. Ratiocinemur, quod dives ille luxuriando *induebatur purpurâ, & bysso*, Luc. 16. Hæc verò omnia in putredinem, & saniem versa sunt, cum pestilenti fœtore. REFL. Examinemus, an non sit in nobis etiam materia, hujus putrefactionis, & corruptionis.

VOL. Sequamur consilium Christi Luc. 12. *Quæramus Thesaurum non deficientem in Cælis, quò fur non appropriat, neque tinea corrumpit.* Quid stultè deserimus finem creationis nostræ, ut odoratui, aliisque sensibus satisfaciamus? memores simus verborum Isa. 14. *Subter te sternetur tinea, & operimentum tuum erunt vermes.*

PUNCTUM V. TACTUS. Tangamus mente tormentum ignis, ob quod clamabat; *quia crucior in hac flammâ.* Luc. 16.

INTEL. Causas consideremus. Non fuerat indifferens ad sanitatem, & ægritudinem; ad longam, & brevem vitam; ad divitias, & paupertatem; ad honores, & contemptum: non elegerat, quæ fini creationis consentanea erant; Sed illa, quæ carni, sensibus, amori proprio, & mundano placebant. REFL. Scrutemur hîc bene conscientiam nostram.

VOL. Depløremus peccata nostra, & emendemus nos: dicamus: *cogitavi vias meas, & converti pedes meos in testimonia tua.* Ps. 118.

COLLOQ. Ad Christum Crucifixum, extollendo misericordiam ejus, quod dederit tempus pœnitentiæ, & petendo cor contritum, & humiliatum. RECOL.

MEDI.